

kan jevnes. Det er en Sag, som er af Vigtighed for de langveis fra boende Folk, som kjøre deres Fedevarer til Kjøbenhavn, som ikke ellers kunde komme af med dem, selv om de ville sælge dem for en meget simpel Priis; og efter de simple Priser, vi nu have, kan man vel have Behov at gjøre en Reise til Kjøbenhavn, for dog at faae et lille Gran for sine Varer.

Trefchow: Det forekommer mig, som den Discussion, der har fundet Sted, maatte bestemme Thinget til ikke at lade denne Sag gaae videre til Behandling; thi af samme vil Thinget være kommet til Kundskab om, at der om det opfattede Spørgsmaal hersker saamegen Uvisshed og Tvivl, at det ikke er at vente, at det vil komme til noget andet Resultat, efterat der var anvendt endeel Tid paa at behandle Sagen, end det samme Resultat, som man nu kan komme til, nemlig at der angaaende den omhandlede Gjenstand kan være mange forskjellige Meninger. Naar derimod en Tid er gaaet, hvori Folgerne af den Lov, der i 1848 udkom, have vist sig, saa vil der kunne have en ganske anden sikker Erfaring om, hvad der kan desidereres med Hensyn til denne Lovgivning, enten den skal forblive, som den nu er, eller Modificationer i samme skulle finde Sted. Den Betænkelighed, som efter mit Skjøn maatte have meest Indflydelse paa Thingets Bedømmelse, skulde være den, som angaaer § 2. Men, da det for Thinget er oplyst, at man ved at henvende sig til Indenrigsministeriet, naar man finder sig besværet ved de Muleter, som ere paalagte, ikke alene kan erholde, men ogsaa erholder en billig Nedsættelse i disse, saa forekommer det mig, som der heller ikke i denne Paragraphs Bestemmelse kan være Anledning til nærmere at bevirke en Forandring i den Mulet, som fortiden er bestemt for Overtrædelse af Anordningen.

S. Nielsen: Maaſkee jeg maa tillade mig at gjøre en Berigtigelse med Hensyn til de omtalte Steen, som jeg talte om før, da jeg troer, at jeg ikke flk udvillet det saa note, som jeg burde have gjort, idet jeg gjorde opmærksom paa, hvor mange Favne der stod paa det Stykke Veie. Det var min Hensigt ligeledes at ville oplyse om, hvad min Mening er derom, nemlig, at, naar de bredfælgede Hjul

kom i almindelig Gang, vilde der under alle Omstændigheder blive sparet en Trediedeel af det af mig her omtalte Quantum Steen, og det ikke alene paa denne Veie, men paa alle Landets Veie. Det ærede Medlem ved Siden af mig (P. Jørgensen) har bemærket, at det var ingen Sag for mig, som kunde kjøre 4 Gange om Dagen til Byen med smaa Læs; men jeg maa gjøre ham opmærksom paa, at jeg hidtil maaſkee har kjørt meget sværere Læs fra min Gaard end han fra sin. Jeg har kjørt 18 Tdr. Kartofler fra min Gaard, som han maaſkee ikke har gjort (Ratter), men dengang var Loven rigtignok ikke udfkommen. Jeg skal heller ikke nægte, at, naar der kommer eller reiser sig Noget, som er Nytt, saa er jeg, saa at sige, aldrig den Sidste, som vil bruge det; jeg vil prøve, om det kan opnaae sin Hensigt. Jeg har allerede en af disse Vogne af den Construction, som Loven af 1848 paa-byder. Jeg veed nok, det er et bekosteligt Arbejde fra først af; men jeg veed ogsaa, og troer, at Erfaringen vil vise det, at det vil gjenvindes i Tiden, idet en af disse Vogne vil komme til at gaae maaſkee en halv Gang saa længe som de smalfælgede, og det ligger i, at de ikke komme ned i de Jordbyninger, som de smalfælgede Hjul gjøre i Betene, da de ville gaae over disse Jordbyninger. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem har andraget paa med Hensyn til Amtets Beboere, da troer jeg, at Amtsrådet nok kan svare for den Sag; thi, da det er Repræsentant for Beboerne, skulde det være et meget usælt Amtsråd, om jeg maa bruge det Udtryk om Amtsrådet, hvori der dog sidde mange Bønder, ikke skulde kunne have Kjendskab til Beboernes Lærd med Hensyn til disse Forhold. Et Andet er det jo rigtignok, saaledes at hænge ved det Gamle, som mangen Gang — jeg veed ikke, om jeg skulde berøre det, da det angaaer min egen Stand, men jeg maa dog være saa fri at sige det — Bøndestanden gjør; thi den hænger meget ved det Gamle.

Krabbe: Det forekommer mig dog, at det ikke er ganske i sin Orden, naar der er en lovbestemt Mulet, at da Regjeringen eller Ministeriet skal, fordi Muleten er uhenftigsmæssig, kunne nedsætte den. Det er især ders